

רחל מרחלת על כל העולם

גבינה וביצים

צבי לירסקי עם אורנה נוריאני
"ידידה קרובה מאוד"

"ומי זאת הבלונדרית שצמודה אליך כאחרונה?"
"זאת **אורנה נוריאני**, העוסקת בפירטום ובשיווק, ידידה מאוד קרובה."
"יותר לא שאלתי שאלות. כי אם לחברה אחת לא מפריע קיומה של השניה, אז מי אני שאקלקל לה?"

הבחורות שראיתי אצלך, עליך ואיתך, מי באמת החברה שלך?"
"עורכת-הדין מירי ניסני היא החברה שלי."
"אמרו לי שאתה הצהרת שלעולם לא תינשא שנית, ושאתה בעיקרון לא גר עם החברות שלך."
"בכון..."

עליו, אצלו, לידו

עורכת-הדין **צבי לירסקי** מצליחה תמיד לבל-בל אותי. בכל אירוע אני רואה אותו עם חתיכה אחת שעונה עליו, וכולן פחות או יותר דומות. כמסיבה השנתית שלו, לרגל הוצאת סיפרו ה-13, הייתי מבולבלת יותר מתמיד. היו שם חברות שלו מהעבר, חברות שלו בחוזה וגם כמה כאלה שהיו חברות שלו בעתיד.
לא ידעתי מהי ההגדרה של כל אחת מהן, כי אתם יודעים שעורכי-דין נורא מקפידים על הגרורות, ניסוחים וכותרות, ומאוד צריך להיזהר. אז סיפרתי לכם על עורכת-הדין **מירי ניסני**, שהיא חברת-לחיים. כמה שעות לאחר צאת הגליון, קיבלתי עשרות שיחות-טלפון נזעזעות מכל מיני בחורות, שכל אחת טענה שהיא ורק היא החברה שלו, ושאלו לו חברת-לחיים, ויש לו רק ידידות ומה לא.
או כרי לפתור את החידה הגדולה הזאת, המרידה שינה מעיני בימים האחרונים, כי אני באמת לא הייתי רוצה שאיזה חתיכה של לירסקי תרביץ לי בגלל טעות בעיתון, דרינג-דרינגתני אל עורכת-הדין הרוז'ז'ואן.
"שלום, לירסקי, זאת המרחלת. תגיד לי, מכל

טוב שנשארו בתליאכוב עדיין כמה תנויות מכולת, אחרת איך הייתי משיגה כמה מהסיפורים היותר טובים שלי?
כצפון תליאכוב, כמה שהעם מכנה הצפון השקט, מתגורר זוג. לאשה קוראים **רותי סיון**, והיא עיתונאית בידעות אחרונות. ולבעל קוראים **ג'ידי סיון**, והוא נגן בלהקה המופיעה כרחבי הארץ. לזוג הזה יש משברונצ'יק בחייהנישואין, כמו שיש להרבה זוגות נשואים שיש להם כמעט הכל.
או התסריט שלהם הוא כזה: בבוקר יורדת הגברת סיון לתנות-המכולת ומקטרת שנמאס לה, והיא עומדת להתגרש, ושהיא לא יכולה יותר. היא קונה כמה לבן, חמאה וקצת לחם, וחוזרת הביתה.
בבית מחכה, כמוכר, הבעל, ופתאום היא נזכרת שהיא שכחה גבינה צהובה. אז עכשיו תורו של הבעל.
אז ג'ידי יורד לתנות, וגם הוא משמיע את הטיעונים שלו, וגם לו נשבר ונמאס, והוא רוצה לעזוב. והוא חוזר הביתה עם הגבינה הצהובה והסיגריות.
בערב רותי יורדת לקנות עוד כמה מיצרבים, אך בינתיים חוג עשה סולחה והיא, כמוכר, מספרת על האידיליה ביניהם, וכמה שהם מסתדרים ואוהבים, והיא שוב חוזרת הביתה, ואז ג'ידי יורד למטה, כי היא שכחה לקנות ביצים, וכמוכר האידיליה עדיין נמשכת והוא מספר לתנווני כמה שזה נהדר.
בבוקר שלמחרת התסריט שוב חוזר, ושוב הם רבים, וככה זה חוזר על עצמו במשך חודשים. ותאמינו לי, הם אפילו לא יודעים כמה הם מאוהבים, כל השכונה מרברת על האהבה ביניהם. רק הם עוד לא שמו לב לכך.

זה יהיה משהו

כך עשו הדוגמן **מוטי רייף** וידידתו, מעצבת-השיער הצעירה **שרי קרן**. רייף שהיה חבר-שלעבר של הדוגמנית הפופולרית **סמדר גנזי** חילק דירה עם שרי קרן, שחזרה מלונדון, שם השתלמה אצל ספרה-צמרת **ז'רדאל ששון**. היא חזרה ארצה והתחילה לעבוד במספרה המפוארת של אמה בן-העיר האם, **ז'דה קרן**, מוכרת גם במסבות-השיער הגרני-דיוויות שהיא עורכת לאלפי מוזמנים. מסוג האירועים שרואים רק בניו-יורק או בלונדון, עם הרבה צבעי-ניקולור ועשרות ניצבים. בקיצור, בני-הזוג היו ידידים, וגם קצת חברים,

הצעירים של היום זה לא הצעירים של פעם. הם מכירים חודש, מכסימום חודשיים, אולי קצת יותר, והם כבר מחליטים להתחתן. או שהם ידידים,

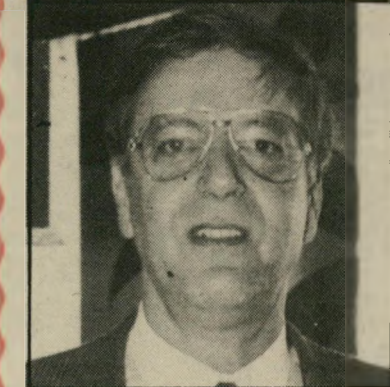
מוטי רייף
בלי הודעה מוקדמת

הכירטובים בעולם, ופתאום, בלי כל הודעה מוקדמת, הם מודיעים לכל החברים ובני-המישפחה על התנותם.

שרי קרן
עם כוסיקפה

ושוב ידידים, וגם קצת רבו וגם קצת השלימו. אבל שום דבר רציני לא קרה ביניהם, והם היו ידידים כמו אלפי ידידים אחרים בישראל.
פתאום, ביום קיצי אחד, ממש לפני כמה ימים, הם התעוררו, כהרגלם, כל אחד בחדר שלו, כמוכר, וכשהם נפגשו במיטבה על כוסיקפה ופתילחם היה לכל אחד מהם מבט מזור בעיניים, וכשניסו לברר את פיסרו גילו פתאום שהם מאוהבים והדבר הטיבעי ביותר שיכול לקרות להם זה להתחתן.
ואם ביום-שבת כל קווי-הטלפון העלו עשן, זה בגלל כל השיחות שהם עשו לחברים שלהם בכל הארץ החל בחיפה, עיר-הולדתו של מוטי רייף, וכלה באילת, שם יש להם הרבה חברים.
אז סוף הסיפור הוא שהם מתחתנים בסוף חודש ספטמבר, בוויולה מפוארת של חברים, ואני ממש מקווה שוונדה קרן, האמא של שרי, תארגן את האירוע. כי אז זה באמת יהיה משהו.

מיקי שטראוס
— בלי טוב

אני לא יודעת אם הם רכבו על אופניים, אבל בטח הם אכלו הרבה גלידה.

גלידה בלונדון

את אבירן ואביו על איזה חמישה מיליון דולר, שהוא טען שהם לקחו ממנו, וכבר חמש שנים יש דיונים על הנושא הזה. אבל חוץ מזה הכל היה בסדר אצל האבדנים, עד שלפני כמה חודשים באו צרות מסוג חדש.
אמנון התאהב ב**עקרת-בית יפה** מרמת-השרון, נשואה ואם לשניים, ועזב את הבית, וכולם ריחמו על שלוומית, כמה שהיא מיסכנה ובנודה ואולי גם שבורה. אבל מסתבר שבחיים אין רע בלי טוב. ולפני כמה ימים היא טסה ללונדון בחברתו של אחד הגברים המבוקשים ביותר בארץ. נו, תנחשו מי זה? אז כרי לחסוך מכס את

בחודש מאי סיפרתי לכם על משבר-הנישואין של **אמנון אבירן** ואשתו **שלוומית**. הוגג הזה ממש המציא את הנוסחה להצלחה.

שלוומית ואמנון אבירן
— מסתבר שבחיים אין רע

הטירחה, אני אספר לכם שהיא עושה חיים משגעים כבירה האנגלית עם התעשיין **מיקי שטראוס**, והיא כליכך מאושרת שאפילו מוגי-האוויר המחורבן בלונדון לא משפיע עליה, וכמה ימים לפני הנסיעה המשותפת לחו"ל היא בילתה סוף-שבוע משגע בנהריה.

שניהם יפים, עשירים, בעלי-עסקים. אמנון ניהל עיסקי יהלומים יחד עם אביו, **צבי**, ולשלוומית יש שני בוטיקים, ויש להם גם שלושה ילדים משגעים והרבה נסיעות לחו"ל.
לפני כמה שנים היה להם קצת רע על הגשמה, כאשר היהלומן מסביון, **אלברט סבאג**, תבע